

gazetesinin
okurlarına
armağanıdır.
Çarşamba
günleri
yayımlanır.

AKADEMİK

Sayfalar

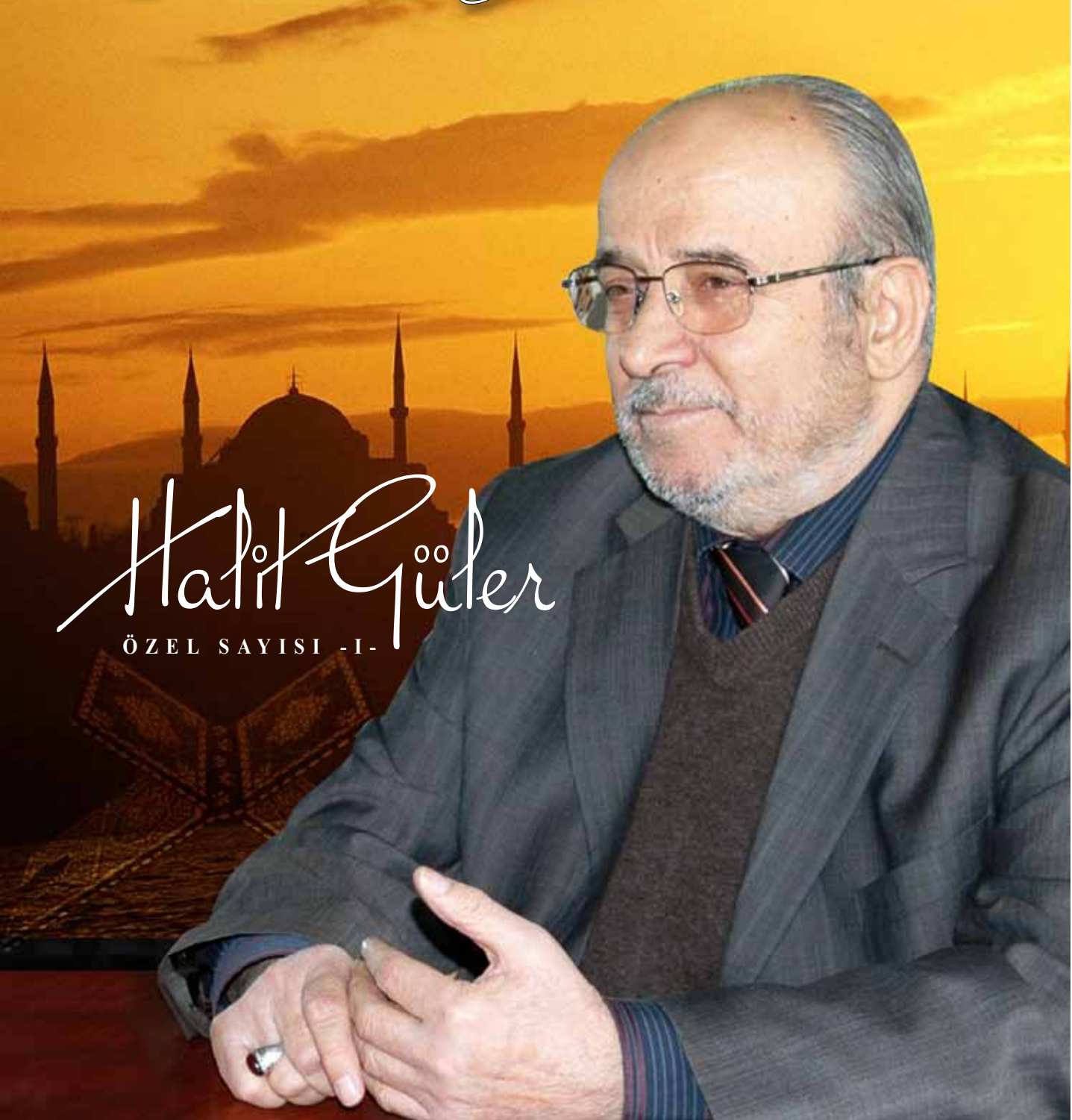
Cilt: 11 Sayı: 5
16 ŞUBAT 2011 ÇARŞAMBA

Hazırlayanlar: M. Ali UZ - Ali IŞIK

maliuz@merhabagazetesi.com.tr • aliisik42@mynet.com

Halit Güler

ÖZEL SAYISI -I-

HALİT GÜLER ÖZEL SAYISI ÜZERİNE

Okuyucularımızın da hatırlayacağı üzere, zaman zaman memleket ilmine, irfanına ve kültürüne hizmet etmiş değerlerimize özel sayılar tahsis ediyoruz. Bunda, ahirete intikal edenler, etmeyenler gibi bir ayırım da yapmıyoruz. Önemli olan bu değerlerimizin unutulmaması; sağlıklarında olsun, vefatlarında olsun bunların, minnet ve hayırla yâd edilmeleridir. Şu unutulmaması gereken bir gerçektir ki, kadir-kıymet bilmeyen toplumların, yeni değerler yetiştirilmesi ve geleceğe güvenle bakması mümkün değildir. Bu özel sayılarımızla toplumda hem kadir-kıymet bilmenin önemini vurgulamış, hem de geleceğe bazı önemli notlar düşmüş oluyoruz.

Elinizdeki bu sayı ve bundan sonra da devam edecek birkaç sa-

yayı, değerli yazarlarımızdan Halit Güler Beyefendi'ye tahsis ettik. Bundan büyük mutluluk duyuyorum. Halit Bey, benim almış yıllık arkadaşım ve gönül dostumdur. Bütün dost ve arkadaşlarının ittifak ettiği şekilde o, aynı zamanda imam-hatip neslinin de müstesna temsilcilerinden birisidir.

Halit Bey, kırk yıllık meslek hayatında vaizlik, müftülük, Diyanet İşleri Başkan Yardımcılığı (Bir süre Diyanet İşleri Başkanlığı'na vekâlet) Diyanet Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanlığı gibi önemli görevlerde bulunmuş, memleket ilmine irfanına büyük hizmetler ifa etmiş, görev süresince Konya için de önemli hizmet zeminleri hazırlamıştır. İSAM, onun vakıf başkanlığı zamanında kurulmuştur. Cumhuriyet Döneminde Konya'dan Diyanet teşkilâtında en yüksek göreve getirilen iki Konyalıdan birisidir. Diğeri de merhum Ahmet Gürtaş Bey'di. Halit Bey Diyanet İşleri Başkanı olmak üzere iken, küçük bir ayak oyunu ile önu kesilmişti. O, bunun lâfını bile etmedi, bunu hiç önemsemedi ve emekli oluncaya kadar görevine devam etti.

Halit Bey, çok yönlü bir insandır. O, her şeyden evvel, eli

kalem tutan bir kültür ve ilim adamı, topluma önemli eserler kazandıran bir yayıncı, usta bir yönetici ve hatip, şuurlu bir din adamı, eserleriyle Türk dünyasının meselelerini dile getiren bir milliyetperverdir. Verdiği eserler bunu açıkça ortaya koymaktadır. Halit Bey, yazmaya öğrencilik yıllarında başladı. Bugüne kadar da elinden kalemi hiç bırakmadı. Öğrencilik yıllarımızdan itibaren bizleri yazmaya merhum Mustafa Ataman ağabey teşvik etmişti. Onun üzerimizdeki emeği gerçekten büyüktür. Her zaman onu rahmetle anarız. Mustafa Ataman merhum, Halit Bey'i çok sever ve kalemini takdir ederdi.

Davasının çilesini çekmeden, tepeden inme birtakım zuhuratlarla önemli görevlere gelen insanların topluma ve davasına faydalı olduğu hiç görülmemiştir. Geldikleri gibi bir süre sonra çekip giderler. Bir süre sonra da unutulurlar. Bu husus siyasette ve devlet adamlığında son derece önemlidir.

Öğrencilik yıllarından itibaren kalemi elinden hiç bırakmayan Halit Bey, zaman gelmiş davası uğruna hapis yatmış, ağır ceza mahkemelerinde yargılanmış, fakat hiçbir zaman yıkılmamış, inandığı davasından taviz vermemiş, geldiği görevler onu hiç değiştirmemiştir. Bu bakımdan o, aynı zamanda da bir dava adamıdır.

Halit Bey, emekli olduktan bir süre sonra Konya'ya gelip yerleşti. Bir karşılaşmamızda ona: "Ben *Merhaba* gazetesinde yazıyorum. Haftada bir gün, Çarşamba gün-

leri de *Akademik Sayfalar* adı altında bir de kültür eki çıkarıyoruz. Sen de yaz, gel birlikte çalışalım." dediğimde hiç tereddüt etmeden, teklifimi kabil etmiş ve o günden itibaren de yazmaya devam etmiştir.

İnsanı insan yapan bazı önemli meziyetler vardır. Bunlar, inanç, ahlâk, güvenilir dostluk, vefa duygusu, dürüstlük, hizmet erliği, vatan-millet aşkı ve daha nice güzel vasıflar... Bunların hepsini, hatta daha fazlasını Halit Bey'de görmek mümkündür. İleride de görüleceği üzere yakın dostları onun hep bu özelliklerine dikkat çekiyorlar.

Lâfi fazla uzatmadan, okuyucularımızı, Halit Bey'in arkadaşları ve yakın dostları ile baş başa bırakıyorum. Yetmiş yedi yaşındaki bu değerli dostuma daha nice sağlıklı uzun yıllar diliyorum; bu özel sayıların hazırlanmasında bize yardımcı olan dostlarımıza da teşekkür ediyorum.

*Halit Güler,
Türkiye Diyanet
Vakfı tarafından
tertiplenen bir kitap
fuarının açılışında
konuşurken.*

HALİT GÜLER'İN HAYATI

Halit Güler, 1934 yılında Çumra ilçesine bağlı Alibeyhüyüğü kasabasında doğdu. Babası Mustafa Efendi, annesi Güllü Hanım'dır. Çocukluğu kışın çamurlarla, yazın tozlarla boğuşarak köyünde geçti. Bu yıllarda en büyük arzusu bir çift güvercin sahibi olmaktı. Köyündeki kuş bolluğuna rağmen bu arzusunu bir türlü gerçekleştirmedi. Bastırık beklemek vesilesiyle Kısık Yayla'da ninesiyile kalmayı da çok severdi. Bu yüzden yaylada geçen uzun günlerden hiç sıkılmazdı. Lakin harmanda düğün sürmekten hoşlanmaz; bağa ve bostana gidebilmek için fırsat kollardı. Yine bu çocukluk yıllarında babasının imamlık yaptığı caminin minaresine çıkıp ezan okumaya ve camide kamet etmeye can atardı.

Köyünde başladığı ilk tahsilini, ailesinin Konya'ya göç etmesi sebebiyle Konya Uluırmak İlkokulunda bitirerek ilkokul diplomasını, eski İmam-Hatip Okulu mezunlarından öğretmeni Şükrü Efendi (Tarı)'den aldı (1946). İlkokulu bitirdikten sonra ağabeyinin ağır bir hastalık geçirmesi üzerine ailesiyle birlikte tekrar köyüne döndü. Köy ve şehirdeki öğretmenlerinin okumaya teşviki neticesinde İvriz Köy Enstitüsüne müracaat etti. İlkokulu Konya'da bitirdiği için, köylü çocuğu olmadığı gerekçesiyle Çumra'da yapılan giriş imtihanlarına alınmadı. "Ben de arkadaşlarım

gibi köylü çocuğuyum, Alibeyhüyüğü'nde doğup büyüdüm ve oradan geliyorum" diyerek itiraz etti ise de itirazı kabul görmedi. Hâlbuki imtihan komisyonu başkanı Mevlüt Bey, köyden öğretmeni idi ve köylü çocuğu olduğunu en iyi o biliyordu. Nasıl bir sistemse onun da sözü geçmedi. Köyden onunla birlikte gelen arkadaşları imtihanı kazandılar ve İvriz Köy Enstitüsünde okudular. İmtihana alınmayan Halit Güler, büyük bir üzüntü içerisinde ağlayarak ve sekiz kilometrelik yolu yürüterek köyüne dönüp geldi. İmtihana alınmamasının kendisi için ilerde ne büyük faydalar sağlayacağını ve büyük bir yanılgıdan kurtaracağını ileriki yaşlarında anlayacaktı.

İlk dinî bilgilerini, köylerinin imamlığını da yapan babasından aldı. Kur'an okumayı da babasından öğrendikten sonra köyde boş durmamak için ağabeyinin terzi dükkânında çalışmaya başladı. Aslında terzilik, imam olan babasının da mesleği idi. Diğer yandan babasının yetiştirdiği meyve ve sebzeleri haftada bir kurulan Çumra pazarına götürüp satmak da küçük Halit'in göreviydi.

Hafızlığa babasının yanında başlayan Halit Güler, üç sayfa ezberden sonra köyde bu işin yürümeceğini anlayan babasının isteği üzerine, Konya'da Bulgur Tekkesi Kur'an Kursu'na kaydoldu. Bu-

rada Hakkı Özçimi Hoca'da hafızlığa çalışırken diğer yandan Dorlalı Nasır Efendi'den Arapça dersleri alıyordu. Ancak Konya İmam-Hatip Okulu açılınca oraya devam edebilmek için hafızlığı tamamlamadan kurstan ayrıldı. Babasının müjdeli haberi ve isteği üzerine sevinçle Konya İmam-Hatip Okuluna kaydını yaptırdı. İmam-Hatip Okuluna girdiği zaman o da birçok arkadaşı gibi Arapçayı bilenlerdendi.

1951 yılında başladığı İmam-Hatip Okulunu 1957-1958 Öğretim Yılında bitirdiğinde, "ilk mezun" sıfatlı 49 öğrenciden biriydi. Okul bitmişti bitmesine de, İmam-Hatip Okulu mezunlarının ne yapacağı veya kendilerine nasıl bir görev verileceği henüz belli olmadığı gibi devam edebilecekleri bir fakülte veya bir yüksek okul da yoktu. Ankara'da İlahiyat Fakültesi vardı; ama lise mezunlarını aldığı hâlde İmam-Hatip Okulu mezunlarını kabul etmiyordu. Arkadaşları gibi o da bir yüksek okula veya fakülteye devam edebilmek için dışarıdan lise bitirme imtihanlarına girdi. İmam-Hatip Okulu mezunlarıyla ilgili bu bilinmezlik sürüp giderken bir de lise ve dengi okul mezunlarından yedek subaylık hakkı kaldırılacak, şeklinde bir dedikodu almış yürümüşü. Birçok İmam-Hatip Okulu mezunu gibi Halit Güler de; ne olur ne olmaz, hiç olmazsa yedek subay olarak bari askerlik yapayım, düşüncesiyle askere gitmeye karar verdi. Yedek subay adaylarının çokluğu yanında ülkenin oldukça sıkıntılı bir döneminde askerliğini yaptı. 1960 yılında 49. Dönem yedek subayı olarak piyade sınıfında askerliğini tamamladıktan sonra talebi üzerine Konya'da Büyük Kumköprü

Hasta Mehmet Camii imam-hatipliğine atandı. Altı yıl sürdürdüğü bu görevi sırasında Konya İmam-Hatip Okulunun ilk mezunları tarafından kurulan Türkiye İmam-Hatip Okulları Mezunları Cemiyeti'nin başkanlığını yaptı. Yine bu yıllarda daha çok ilk mezunlardan oluşan arkadaşlarıyla *İslâm'ın İlk Emri OKU* mecmuasını çıkardı. Beş yıla yakın yayın müdürlüğünü yaptığı İmam-Hatip neslinin sesi olan *İslâm'ın İlk Emri OKU* mecmuası, 12 Eylül 1980 Darbesi Döneminde kapatıldığın-

Halit Güler, İmam Hatip öğrencisi iken, Cumhuriyet Bayramı merasiminde arkadaşlarıyla.

da; yurtiçi ve dışında 12.000 abonesi vardı.

Halkın gayretiyle Konya Yüksek İslam Enstitüsü açılınca, seçme imtihanını kazandığı İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü yerine Konya Yüksek İslam Enstitüsüne kaydını yaptırdı. İmamlık mesleğinin maddî-manevî desteği sayesinde, talebe cemiyeti başkanlığını da yaptığı Enstitüyü 1965-1966 Öğretim Yılında bitirdi.

Enstitü öğrenciliği esnasında *İslâm'ın İlk Emri OKU* mecmua-

sında çıkan bir yazıdan dolayı cezaevine girdi. Davanın avukatlığını İstanbul Barosu'ndan Av. Bekir Berk, Konya Barosu avukatlarından Haydar Koyuncu, Kubilay İmer, Isparta Barosu'ndan Hüsamettin Akmumcu gibi tanınmış avukatlar üstlendiler. Halit Güler ikinci celsede bu davadan beraat etti. O zamanlar bu olaya başta İmam-Hatip Okulu mezunları olmak üzere Konyalılar çok büyük ilgi gösterdi ve mahkeme salonunun önünde unutulmayacak bir tablo oluşturdu. Bir başka sefer de Konya İmam-Hatip Okulunda öğretmenlik yapan bir hanımın,

İslâm'ın İlk Emri OKU mecmuası aleyhine açtığı hakaret davası üzerine Süleyman Özkafa ile birlikte ağır cezada yargılanarak altışar aya mahkûm oldular. Ceza af kapsamına alındığı için tekrar cezaevine girmekten kurtuldu.

Konya Yüksek İslâm Enstitüsünden mezun olduktan sonra Diyanet İşleri Başkanlığındaki yakın arkadaşlarının ilgi ve gayretleriyle, Güler'in İstanbul'a gelmesini sağlamak amacıyla Üsküdar Merkez Vaizliğine tayin onayı hazırlanmıştı. O zamanlar Diyanet İşleri Başkanı olan İbrahim Elmalı da bu nakli uygun bulmuştu. Ancak İbrahim Elmalı, medyanın olayları manşetlere taşıması ve abartması neticesinde görevden alındı. Halit Güler onayının akıbetini öğrenmek için Diyanet İşleri Başkanlığına gittiği zaman vekâleten başkanlık makamında oturan Yaşar Tunagür kendisine: "Vay... vay. Öyle bir onay yok. Seni uyutmuşlar. Git görevine devam et." Bu beklemediği cevap üzerine imamlık görevinden istifa etti. İki yıla yakın memuriyete ara verdikten sonra Beyoğlu Merkez Vaizliğine atandı. On yıl kadar Beyoğlu Merkez Vaizliği yaptı ve bir yıl da Beyoğlu Müftülüğüne vekâlet etti. Daha sonra Kadıköy, Fatih ilçe müftülüklerinde bulundu. Beyoğlu Merkez Vaizi iken üst üste iki Ramazan ayında Batı Trakya'ya görevli olarak gönderildi. Batı Trakya'dan güzel intibalarla ve tatlı hatıralarla döndü. Bu görevi sırasında Batı Trakya üzerine verdiği raporlar, alakalı makamlar nezdinde ilgi gördü ve değerlendirildi. Batı Trakya ile ilgisini kesmeyen Halit Güler, yirmi sene sonra üçüncü bir defa daha Batı Trakya'ya görevli olarak gönderildi. Aradan yirmi sene geçmiş

Halit Güler, Yüksek İslam Enstitüsü'nde öğrenci iken arkadaşlarıyla bir merasimde. (Sağ başta ön sırada görünen)

Halit Güler, İrfan Yayınevi'nde çok yakın arkadaşı ve ortağı merhum Mustafa Pektut'la birlikte.

olmasına rağmen Batı Trakya'da yapılan propagandaların aksine hiçbir şeyin değişmemiş olduğunu gördü. Batı Trakya'da yaşayan Türklerin gösterdiği sıcak ilgi Halit Güler'in Batı Trakya'ya daha güçlü hislerle bağlanmasına sebep oldu.

İstanbul'da bulunduğu yıllarda basın-yayınla yakından ilgilendi. Memuriyetten istifa ettiği dönemde kısa bir müddet *Yeni İstanbul* gazetesinde çalıştı. Sonra aynı dönem mezunlarından ve yakın arkadaşlarından Mustafa Pektut tarafından kurulan İrfan Yayınevi'ne arkadaşları Süleyman Özkafa ve Mehmet Doğru ile birlikte katıldı. Süleyman Özkafa'nın ayrılmasından bir müddet sonra İrfan Yayınevi'nden ayrılarak Mehmet Doğru ile birlikte Damla Yayınevi'ni kurdu. Halit Güler ve arkadaşları tarafından kurulan İrfan ve Damla Yayınevleri hâlen çalışmalarını sürdürmekte ve güzel eserler yayımlamaya devam etmektedirler. Memleket irfanına hizmet etmekten büyük zevk alan Halit Güler'in yayıncılık hizmeti, Diyanet İşleri Başkanlığında görevli olduğu yıllarda da devam etti.

Halit Güler, Fatih Müftüsü iken Diyanet İşleri Başkanlığı Din Hizmetleri Daire Başkanlığına atandı. Yakın arkadaşı ve sevgili dostu merhum Ahmet Gürtaş, o zamanlar Diyanet İşleri Başkan Yardımcılığı görevinde bulunuyordu. Bu tayin onun ısrarlı ricası ve aracılığıyla mümkün oldu. Bu görevde iken kendi isteğinin dışında Dr. Tayyar Altıkulaç tarafından Diyanet İşleri Başkan Yardımcılığına getirilen Halit Güler, Başbakanlığın yazılı emri üzerine Diyanet İşleri Başkanlığınının 16.04.1987 tarihli onayı ile Diyanet İşleri Başkanlığına vekâleten atandı. Başta

Halit Güler ve eşi Kezban Güler.

Halit Güler, çok sevdiği kızı Şerife Betül Güler (Aktaş) ile.

Dr. Tayyar Altıkulaç olmak üzere, Prof. Dr. M. Sait Yazıcıoğlu ve M. Nuri Yılmaz gibi üç başkan ile çalışarak başkan yardımcılığı görevinde en uzun süre bulunanlardan birisi oldu.

Halit Güler, yardımcılıklarını yaptığı Diyanet İşleri Başkanları ile yaptığı yurt dışı seyahatlerini iki kitap hâlinde yayımladı. Diyanet

İşleri Başkanlığındaki görevine devam ederken Halit Güler'in, Türkiye Diyanet Vakfı'nın bir genel kurul toplantısında; vakfa genel kurul üyesi olması kararı alındı. Bunu vakıf mütevelli heyet üyelikleri ve vakıf başkanlığı gibi önemli görevler takip etti. Halit Güler, vakıf başkanını iken mütevelli heyetinin çok önemli kararlar almasına ve hizmetleri gerçekleştirmesine vesile oldu. Halit Güler'in vakıf başkanı olduğu dönemlerde İSAM'ın kurulması ve *İslâm Ansiklopedisi*'nin çıkartılması kararları alındı. Kutlu Doğum Haftası faaliyetleri de o dönemde başlatıldı. Türkiye Diyanet Vakfı tarafından yaptırılan Ankara Kocatepe Camii ibadete açıldı. Diyanet İşleri Başkanlığı ile işbirliği yapılarak ve TRT Televizyonu ile anlaşma sağlanarak televizyonda Diyanet Saati yayımı başlatıldı. Orta Asya Türk Cumhuriyetleri ve Balkanlarla münasebetler geliştirilerek bu soydaş ve dindaş ülkelerde ilâhiyat fakülteleri ve imam-hatip okulları açılması sağlandı. Cami inşaatlarına ve Kur'an kursları binalarına büyük destek sağlandı. Orta Asya Türk lehçelerinde bastırılan dinî kitaplar, tırlar dolusu olarak bu soydaş ülkelere büyükelçiliklerimiz aracılığıyla gönderildi. Vakfın bünyesinde seçkin din ve ilim adamlarından oluşan yayın kurulu birimi kuruldu ve değerli eserlerin Türk kültürüne kazandırılması sağlandı. Yine Halit Güler'in vakıf başkanlığı zamanında Türkiye Diyanet Vakfı Öğrenci Yurdu Konya'da hizmete açıldı ve Konya Selçuk Eğitim Merkezi'nin temeli atıldı. Konya Müftülük binası ve Hacı Veyiszade Camii'nin yaptırılması da onun vakıf başkanlığı zamanında gerçekleşti. Ayrıca Halit Güler, köyü olan Alibeyhüyüğü'ne güzel bir İmam-Hatip Lisesi binası yapılmasına ve-

sile oldu. Türkiye'de bir kasabada bulunan tek imam-hatip lisesi olan Alibeyhüyüğü İmam-Hatip Lisesi, hâlen eğitim-öğretim vermeye devam etmektedir.

Yalnızca Diyanet İşleri Başkanlığının muhtelif kademelerinde kırk yıla yakın hizmeti bulunan, değişik zamanlarda mesleki eğitim kurslarına katılan, yurtiçi ve dışında önemli toplantılarda zaman zaman DİB Başkanlığını temsil eden, çeşitli gazete ve dergilerde mesleki araştırma yazıları yazan ve kitaplar yayımlayan, Diyanet İşleri Başkanlığı hizmetlerini desteklemek amacıyla kurulan Türkiye Diyanet Vakfı'nda değişik dönemlerde mütevelli heyeti başkanlığı yapan Halit Güler, 1999 Haziranında yaş haddi sebebiyle Diyanet İşleri Başkan Yardımcılığı görevinden emekli oldu.

Evli ve iki çocuk babası olan Halit Güler, görevi vesilesiyle uzun yıllar ayrı kaldığı memleketi Konya'ya yerleşti. Emeklilik günlerini okuyup yazarak değerlendiren Halit Güler'in oğlu Mustafa Güler, ticaretle iştigal etmekte; Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi İşletme Bölümü mezunu olan kızı Ş. Betül Güler (Aktaş) ise ev hanımıdır.

Yayımlanmış Kitapları:

1. *Orta Okullar İçin Din Bilgisi 1-2* (Mehmet Doğru ile)
2. *İmam-Hatip Liseleri Orta Kısım İçin Din Dersleri 1-2-3* (Mehmet Doğru ile)
3. *Orta Asya'da İslâm'ın Yeniden Doğuşu*
4. *Tuna Nehri Konuşuydu* (Bu kitap, Türkiye Yazarlar Birliği tarafından gezi dalında yılın kitabı seçilerek ödüllendirilmiştir.)
5. *Çağdaş Dünyada Yeni Düzen Arayışları ve İslâm*

ÇİZGİSİNİ DEĞİŞTİRMEYEN YÜRÜYEN İNSAN: HALİT GÜLER

Mustafa ATEŞ

*Diyanet İşleri Başkanlığı
Din İşleri Yüksek Kurulu
Emekli Üyesi*

Yakın dostum ve arkadaşım Halit Güler Bey, bizim neslin (Konya İmam-Hatip Okulu Mensupları) öncü simalarından biridir. Konya Mengene civarında başladığı mesleki hayatı, onu Diyanette Başkan Yardımcılığı mevkiine kadar götürdü. Çizgisini değiştirmeden mütevazı kişiliğiyle, bir köy çocuğunun ulaşabileceği en yüksek merhaleyi Allah'ın izniyle kat'etti. Kişiliğini inşa eden asıl ruh, bu medd ü cezirler, bu iniş-çıkışlar arasında şekillendi. Ve bu çizgiden inhiraf etmedi. Dava adamı da olsa şüphesiz ki her insanın hayatında birtakım istinat noktası, bir sığınağı olacaktır; barınacağı bir liman olmalıdır. Bütün meslek mensuplarının olduğu gibi Halit Bey'in de son ve sarsılmaz kalesi, Diyanetti; diyanet ruhuydu. O, teknesini hep bu engin denizde yüzdürdü ve başarılı da oldu. Doğduğu mekâna kişiliğinin ve fikri hamulesinin tekevvün ettiği beldeye yeniden dönmek ve emeklilik yıllarını bu huzur ortamında sürdürmek her hâlde bir mutluluk olsa gerek.

Günümüzde şartlar daha çok "haz" eksenli bir dünya va'dediyor yaşayanlara. Böyle bir ortamda, büyük kitlenin mensup olduğu bir dünya görüşünü benimsemek herhâlde Halit Güler Bey gibi serdengeçtilere yakışan bir üsluptur.

Halit Bey, emekliliğini Konya'da geçiriyor. Mücadele hayatının ilmek ilmek örüldüğü, fikri hamulesinin yoğrulduğu bu mübarek beldenin

sakini olmak, herhâlde çok huzurlu ve itmi'nan verici bir durum olmalı. Ne mutlu ona! Burada geçmişin muhasebesiyle meşgul olduğuna kani olduğum aziz dostuma nice huzurlu ve başarılı yıllar diliyorum. Onun hizmetlerini ve başarılarını yad etmenin, yaşayan bir insana methiyeler düzmek anlamına gelmemesi dileğiyle... Diyorum ki;

1961'in o sancılı günlerinde, 27 Mayıs 1960 İhtilalinin bilhassa düşünce ve aksiyon adamları üzerinde yoğunlaşan ceberut baskıya rağmen, Konya gibi, (DELİBAŞI VAK'ASI)'ndan beri uyuyan bu şehirde; dinî, ahlaki, edebî içerikli bir derginin "Neşriyat Müdürlüğü"nü omuzlamak, arı kovanına çomak sokmak kadar tehlikeliydi. Ama o, tereddütsüz bunu göğüsledi. Bir iki defa da hâkim karşısına çıktı, kodesi boyladı. Şimdilerde köprülerin altından çok sular geçtiği için bazılarına bu fedakârlık pek bir mana ifade etmiyor olabilir.

1951'in soğuk bir kış gününün akşamına doğru, vahşi rüzgârların insanın ciğerine işlediği saatlerde köyünden birkaç basit eşya ile büyük şehrin garajına bir iki arkadaşıyla beraber inen bu sakin görünümlü maşum çocuk, o civarda oturan hayırsever bir vatandaşın misafiri olur. Bu babacan adam, henüz şehir yüzü görmemiş bu saf köylü çocukların yeni açılacak olan İmam Hatip Mektebinde okumak için ailelerinden kopup geldiklerini öğrenir. O zaman bu masum yavrulara karşı alakası daha da artar. Asıl macera da bun-

dan sonra başlar. Sonrası ma'lum. Eğitim-leri noksan, bilgi ve görgüleri eksik bir yığın köy çocuğu. İçlerinde az da olsa yetişkinleri hatta evli olanları var.

İlk günlerin itiş kakışı içinde henüz kimse kimseyi tanımaz. Çoğunda kılık kıyafet itibâriyle öğrenci hüviyeti de yoktur. Çiftmerdiven Mahallesi'nde bir zamanlar (Polis Mektebi) olarak kullanılan üç katlı eve –tavan arası boşluklar dâhiltıkıştırılan niteliksiz bir kalabalık. İlk günlerin manzarası buydu.

Ama şimdilik bir kemmiyet kalabalığı olan bu bakir köy çocukları içinde nice cevherlerin çıkacağını istikbal gösterecektir. Bu işlenmedik cevherlerden birisi de Halit Güler'dir. Geleceğin onlar için ne gibi sürprizler hazırladığını zaman gösterecektir. Umutlar yeşerecek, ölümsüz dava yeni serdengeçtileriyle zamana bir kere daha "Dur" diyecektir. Hüday-ı nabit yetişen fidanlardan nasıl kesif bir orman yetişeceğinin zaman, dosta düşmana gösterecektir.

Ölümcül yaralar alan dava, yeni bir hamleyle doğrulacak, elden çıkan müstahkem kaleleri istirdad edecektir. Bu bir yolculuktu, bir serüvendi. Umuda yolculuktu. Anadolu, köyüyle-kentiyle, taşıyla-toprağıyla kıyam hâlindeydi. Neydi Allah'ım o günler? Sanki bir basubâdelmevtti. Minarede ezan, radyoda Kur'an, Kore'de kurban ve bunları tamamlayacak olan irfan... Bu bir rüya değildi; aynıyla vaki idi. Bu kutlu rüyayı görenlerden biri de kendisi için bu satırların

yazıldığı adamdı... Halit Güler... Yitik bir neslin ümitlerle dolu temsilcisi.

Anadolu'nun dindar ve inanmış insanı, bağrına taş basarak gözü yaşlı annelerin yürek çarpırtılarına aldırılmayarak, din uğruna, İslâm adına sevdiklerini âdeta gözden çıkarırcasına akibeti meçhul, hedefi belirsiz bir yolculuğa uğurluyorlardı. Bu, ruhlarda hiç kaybolmayan bir muştı, gözlerde hiç sönmeyen bir ışık ve dalga dalga yayılan bir umuttu. Nice zamandır millet nazarında itibarsızlaştırılmaya çalışılan bir büyük davanın serdengeçtilerinin filizlendiği bir irfan ocağını millet bütün muhaliflere ve muhalefetlere rağmen ona hayat verme azmindeydi. Analar babalar yoksul köy muhitlerinden büyük kentlerin varoşlarına doğru dışından tırnağından artırdığı nevalelerle yollara koyuluyordu. Ama kimse de yeis yoktu; ümitsizlik yoktu. İstikbalin neler getireceğinden, neler göstereceğinden bir hiss-i kablel-vuku ile sanki haberdarmış gibi mütevekkildi. İşte bu saffet, bu samimiyet, bu tevekkül davanın en büyük itici gücüydü.

Derken okulların sayısı yedilerden yetmiş yedilere, yüz yedilere, iki yüz yedilere çıktı. Ama karanlık ruhların beslediği kin ve nefret tufanı da okullara karşı büyüme başladı. Bu okulların ve oraya gönül bağlayanların önüne geçilmek, yolları kesilmek isteniyordu. Muhaliflerin yüreklerinde nefret büyürken, taraftarların dünyasında sanki gurubu olmayan güneşler doğuyordu. Kervan yola koyulmuştu bir kere. Kim kesebilirdi ki yolunu!

Nihayet bu okullar, onların maddî ve manevî yükünü omuzlayan gönül erlerinin himayesinde, 1957-1958 ders yılında ilk meyvelerini verdi. Altı yedi yıl evvel küçük yerleşim yerlerinden kopup gelen bâkir zekâlar, şimdi birtakım makam ve mercileri zorluyordu. Yüksek tahsil için kendilerine henüz bir kapı aralanmamıştı. 1950'den beri ülkeyi idare eden güçlü iktidar artık sallanıyordu. Ona attığı her adımda çelmeler atılıyordu; hayra matuf hizmetlerine engel olunuyordu. Muhalefet çok acımasızdı. Hattâ iktidar partisi içinde de aykırı düşünen milletvekilleri ve

Halit Güler, Yüksek İslam Enstitüsü Talebe Cemiyeti Genel Kurulu'nu açarken.

bakanlar vardı. Onun için iktidarın işi zordu.

İlk mezunların şaşkınlığı uzun sürmedi. Birçoğu vatani görevini aradan çıkarmak için askerlik şubelerine koştu. Ve ancak 1959-1960 ders yılında nice mücadelelerden sonra gecikmeli olarak İstanbul'da bir ilkokulun çatı katında İmam- Hatip Okulu mezunları için Merhum Başvekil Adnan Menderes'in özel direktifleriyle Yüksek İslam Enstitüsü açıldı. İlk mezunların çoğunluğu silah altında bulunduğu için bu enstitüye gidemedi. Ama Konya'nın gayretli ve "hayırsever insanı" İmam – Hatip Okulunun geniş bahçesine o günün şartlarına göre iyi sayılabilecek ikinci bir bina dikti. Temelini Merhum Hacı Veyiszade Mustafa Kurucu Hoca'mızın attığı bu bina, kısa zamanda bitirildi. Asker dönüşü gecikmeli de olsa bu binada Türkiye'nin ikinci Yüksek İslam Enstitüsü 1962-1963 ders yılında iyi bir öğretim kadrosuyla tedrisata başladı.

İşte bu ikinci Enstitünün talebelerinden biri de Halit Güler Bey'di. İmam-Hatip Okulunun sakin tabiatlı beyefendi çocuğu şimdi, askerliğini yapmış, ağırbaşlı, kendinden emin ve mütevazı duruşuyla aramızdaydı. Askerlikten sonra sosyal faaliyetlerde bulundu, talebe cemiyeti başkanlığı yaptı. Cemiyeti ilgilendiren konularda aktif rol üstlendi; okudu, yazdı, konferanslar verdi, kendisini yazı hayatına hazırladı. Merhum Ziya Tanrıku'nun çıkardığı mahalli (Konya Şafak gazetesi) bir gazetede yöneticilik yaptı. Arkadaşları Mehmet Doğru, Rahmetli Mustafa Pektut (Tataroğlu) ve Rahmetli Süleyman Özkafa ile birlikte İrfan Yayınevi'ni kurdular; önemli eserlere imza attılar. Matbaa tesis ettiler. Ders kitapları hazırladılar. Taşra çocukları İstanbul gibi kurtlar sofrası denilebilecek bir ortamda hatırı sayılır bir hizmet ürettiler. Özellikle yayımcılıkta söz sahibi oldular. Bu hizmetler, hiç de küçümsenecek hizmetler değildi. Ah! devam etseydi...Halit Bey ayrıca doğduğu kasabaya İmam Hatip Okulu, yurt, cami ve Kur'an kursu gibi dört ünitelerden oluşan bir külliyenin de banisidir. Kendi şahsi kitaplığının

Bir askerlik hatırası. Halit Güler mesai arkadaşlarıyla.

önemli bir bölümünü, kendi adına inşa edilen yurt kitaplığına bağışlayarak çalışanlara örnek oldu. Bu arada hayırsever ve fedakar Ömer Zileli Bey'in de hizmetlerini yâd etmekte fayda vardır.

Halit Bey ayrıca bir-iki seyahat kitabına da imza attı. Vazifesi icabı Balkan ülkelerinden Türki Cumhuriyetlere hatta Nijarya'ya kadar uzanan bir dizi dinî maksatlı seyahatlerde bulundu. Gezdiği ülkelerde gördüklerini kaleme aldı. Bu notları sonraları kitaplaştırdı. Bu kitaplar, Diyanet Vakfı tarafından yayınlandı ve Türkiye Yazarlar Birliği tarafından ödülle layık görüldü. Böylece başarıları taçlanmış oldu.

Tabii İstanbul'daki bu başarının temelleri Konya'da atıldı. Türkiye İmam-Hatip Okulları Mezunları Cemiyeti'nin çıkarmış olduğu *İslâm'ın İlk Emri: OKU* mecmuası eli kalem tutan arkadaşlarımız için gerçekten bir EKOL vazifesi gördü. Bu mecmuada aksatmadan hatta bazı sayılarda birden fazla makalesi okunan bir-iki kalemden biridir: Halit Bey...Onun *OKU* mecmuasının Mart 1961 tarihli ilk sayısında "Çıkarken" başlıklı kısa takdim yazısı bugün bile geçerliliğini koruyor. Sade bir dil, maksadı tam anlatan ve okuyucuya dergi hakkında yeterli bilgi sunan bu yazıyı buraya almaktan o heyecanı tekrar yaşatacağı ümidiyle büyük bir haz duymaktayım. Tabii bu takdim yazısını Halit Bey "OKU Mecmuası" adına kaleme almıştı. Ama düşünce ve serdedilen

mütalaalar tamamen kendisine aittir. Bu takdim yazısında ve diğer sayfaları dolduran makalelerinde ve müteakib sayılarda yazdığı yazılarda acemilik yok. Eskilerin “Üslubu beyan, aynıyla insandır.” özdeyişlerine uygun fikren olgunlaşmış kalemine hâkim bir üslub adamı söz konusudur. Bildiğim kadarıyla şimdilerde de Konya’da münteşir mahallî bir yayın organında haftalık yazı yazıyor, fikirlerini okuyucu ile paylaşıyor. Burada bir serzenişimi de ifade etmek isterim.

Bizim nesilden çok az insana nasib olan bir şans. Yani İstanbul gibi metropol şehrin fikir hayatında bir taşralı olarak hatırı sayılır bir konumda olma şansı Halit Bey’e neredeyse kendiliğinden geldi. Yanılmış olabilirim. Ama o bu şansını bence kullanamadı, memurluğu tercih etti. Diyanete intisab etti; zaten oranın bir elemanıydı. Vaizlik ve müftülük yaptı. Oradan merkeze alındı. Önemli mevkilere geldi. Nihayet sorumluluğu yüksek olan başkan yardımcılığına kadar yükseldi; hatta Tayyar Bey’den sonra Diyanet İşleri Başkanlığına getirileceği söylendi. Ama olmaması için engellemelerle karşılaştı. Lakin bu girişimleri o onur meselesi yapmadı; yoluna devam etti. Diyanetin yayın müessesesine istikamet verdi. İstanbul’da kalsaydı güçlü bir mevkutede fikri ağırlığı olan bir köşe yazarı olabilirdi. O, bu kapasitede bir insandı bence. Ama nasipten öte yol gitmiyor. İnsanın bazen kaçan fırsatlara iç geçirip “KEŞKE” dediği oluyor. Bu fakir de Halit Bey adına “Ah!...Keşke!” diyorum ama keşke de-

*Halit Güler,
Kırgızistan Bişkek
Üniversitesi’nde
Dekan Kadir Ali,
Türkiye Diyanet
Vakfı’ndan Niyazi
Baloğlu, Bişkek
Milletvekili
Maksut Bey ve
Türkiye Diyanet
Vakfı’ndan Mustafa
Bayraktarla İlahiyat
Fakültesi açılışı için
bir aradalar.*

menin de nafîle olduğunu bilerek...

Bilindiği gibi yazmak, bazılarına göre olağanüstü bir yetenektir; yazmak için okumak ve bir alt yapı oluşturmak, kütüphane dâhil fikrî birikime sahip olmak gerekir. Ayrıca okuduklarını güncelleştirmek ve yeni bir fikrî terkibe ulaşmak da önemlidir. Bu alt yapı ve fikrî birikim oluştuktan sonra bir batılı düşünce adamının dediği gibi “Yazmak olağanüstü bir tesellidir.” (Cicero) Yazmakta teselli arayanlar okuduklarından da elbette pek çok teselli bulabilirler. Okumak demek değişik insanlarla bir fikri platformda buluşmak, sessizliğin bozulmadığı bir ortamda olağanüstü bir fikir teatisinde bulunmak demektir. Halit Bey’in düşüncelerini böyle bir ortamda gün yüzüne çıkardığından eminim. Çünkü müşterek mesaimizin mahsulü olan *İslâm’ın İlk Emri OKU* mecmuası böyle bir gayretin, böyle bir anlayışın semeresi idi. Tabii bu gelişmelerin arka planında Merhum Hocamız Hacı Veyiszade Mustafa Kurucu’nun olağanüstü himmeti vardı. Biz onun ders esnasında “İstikbalinizi görür gibiyim.” sözünü ancak çok sonraları anlar gibi olduk. Mezuniyetten sonra bir dergi çıkarmak için olağanüstü gayret gösterdik. Ama bütün kapıların yüzümüze kapandığını gördük. Demek ki doğum sancısı biraz uzun sürecekti derginin. Bu rüya üç yıl sonra gerçekleşecekti. Biz arkadaşlarla beraber okuldan mezun olur olmaz ilk defa Konya’da Mezunlar Derneğini kurduk. Bu safhada hocamız bizimle beraberdi. Kıymeti maneviyesi bizim için çok büyük olan mütevazî katkılarıyla derneğimizi destekliyordu. Rahle-i tedrisinden geçirdiği öğrencilerini mezuniyetten sonra da hamisiz bırakmak istemiyordu. Onun bu himmet ve gayreti bize olağanüstü bir güç veriyordu. Ruhu şad olsun!..

Halit Güler Bey’le arkadaşlığımız ve dostluğumuz altmış yaşına bastı. Çok şükür, bu dostluğa gölge düşmedi. Birbirimizden incinmedik. *OKU* mecmuasındaki yazılarımdan dolayı o, mesul müdür olarak davalık oldu. Cezaevine

girdi. Duruşmalar esnasında dava arkadaşlarım, benim ortaya çıkmamı ve dava konusu olan yazıyı benim kaleme aldığımı haykırmamı istediler. Sonra avukatlarımızla istişare neticesi yazıya benim sahiplenmem mesul müdür olarak Halit Bey'i kurtaramayacağı gibi dolayısıyla zindanda bir değil iki kişi olacağımızı belirterek bu yersiz ve zamansız cesaretin dergi için faydadan çok zarar getireceğini, iki aktif insanın -az bir süre de olsa içeriye girmesinin mecmuanın geleceği için uygun olamayacağını dermeyeran ettiler. Dolayısıyla Halit Güler Bey galiba on beş gün kadar içerde kaldı. Ama dışarıya da bize bir zindan kadar kararmıştı o günlerde...

Bu hengâmede Halit Güler Bey'in morali hiç bozulmadı demek mümkün değildir. Ailesi, babası, kardeşleri ve dava arkadaşları ona hep destek oldular. O akşam üç dört arkadaşıyla babasını evlerinde ziyaret etmiştik. Merhum babası herkesten çok üzgündü, "Ne yapıp edip benim oğlumu bana getirin" diyordu. Üzüntülü baba haklı idi fakat yapabileceğimiz de birşey yoktu. Tabii haksız yere oğlunun bir ikindi vakti siyasi şubeden bir memur tarafından aramızdan alınıp götürülmesi, bizim haberimiz olmadan gıyabi tutuklama kararının vicahiye çevrilerek tutuklanması bizde şok etkisi yaptı. Böyle bir gelişme hiç hesapta yoktu. Günün birinde böyle bir durumla karşılaşacağımız hiç aklımızdan geçmemişti. Bundan sonraki dergide neşredilecek yazılarda daha temkinli olmamız, kaleme alınan yazıların mevzuat muvacesinde zülfüya dokunup dokunmayacağı konusunda hep duruldu. Fikirlere pranga vurmak gibi anlaşılabilir da memleketin bir de gerçekleri vardı. Kanun vardı. Fransız araba gibi gitmek, bir sarp kayaya çarpmak demektir. Buna rağmen biz bu kayaya bir-iki defa tosladık. Sonra "Viran olası hanede evlad u iyil var." endişesi bizi birbirimizden kopardı. Her birimizi bir yere savurdu. Ama şekil ve muhteva olarak gittikçe gelişen *İslâmın İlk Emri: OKU* mecmuası, bizden sonra bayrağı devralan genç arkadaşlar tara-

findan yayın hayatına 12 Eylül 1980 askeri müdahalesine kadar 20 yıla yakın devam etti. Anılarımız tatlı bir hatıra olarak belleklerimizde hep saklı kaldı. Halit Bey ve birçok arkadaşımız bu savrulmalar sonucu bile mecmua ile alakalarını kesmediler. Ama onun yolu Askerî idare tarafından bir kere kesilmişti. O şartlar altında dergiyle ilgilenen arkadaşlar, isteselerdi bu engeli aşabilirlerdi gibi geliyor bana!.. Ne ise yine de bizim halisane niyetlerle mevki-i intişara koyduğumuz *İslâmın İlk Emri: OKU* mecmuası edebî, ahlaki ve ictimai kimliğiyle Türkiye'de çıkan dinî dergilerin en uzun ömürlüsü oldu. Ve dinî neşriyat meyanında tarihin galerisine tevdi edildi.

OKU mecmuasının serüvenini bir de bendeniz, Halit Bey'in ağızından ve kaleminden takib etmek isterim. Ricamdır; is'af olunursa memnun olurum.

Halit Güler, Koca Tepe Camii imam-hatibi Kadir Temel Batı Trakyalı Türklerle beraber. (Gümülcine)

Halit Güler, Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Nuri Yılmaz ve beraberindekiler Bükreş Şehitliği'nde.

Yakup ÜSTÜN
Diyanet İşleri Emekli Başkan
Yardımcısı

HALİT GÜLER YARIM ASIRLIK DOSTLUK

Söze; yarım asırlık dostluk diye başladık. Hâlbuki gerçek dostluğun, belli bir zamanla sınırlanması mümkün değildir. Dostluk gerçekse o, asla bitmez. Halit Güler de ben de İmam-Hatip neslinin öncülerinden olmayı bir onur, bir şeref kabul etmekten daha ziyade bir sorumluluk olarak da görmüştüzdür. Hayatımız boyunca; o nesle örnek olmayı ön plâna aldık, kararınca onlara yol göstermeyi bir misyon, bir ilke olarak gördük. İmam-Hatip okullarının açıldığı ilk yıllarda diğer illerdeki İmam-Hatip okullarından haberler almaya çalışır. O arkadaşlarımızdan birisi ile karşılaştığımız zaman heyecanlanır, onu büyük ideali sırtında taşımaya hazırlanan bir veli gibi görürdük.

*Halit Güler,
Bulgaristan
Parlamentosu'nda
Türk milletvekili
Hüseyin Ahmet
Karamulla ve Yakup
Üstün'le birlikte.*

Halit Güler arkadaşımız, daha ilk yıllardan itibaren, yazmaya, yayın hayatıyla ilgilenmeye başlamış ve ismini ilk önce bu alanda duyurmuştur. Kültür değerlerinin yayılmasında, yazılı basının rolünü ve önemini kavramış, bu vadede kafa yormaya ve emek vermeye

başlamıştır. Bu gayretler denilebilir ki *İslâmın İlk Emri OKU* dergisi ile şekillenmiştir. Bu dergi İmam-Hatip neslinin bu sahaya ilgilenmesine ve sesini duyurmasına verile olmuş, unutulmaz bir çığır açmış ve müstesnâ bir örnek olmuştur. Halit Bey'in, aynı zamanda yetmişli yıllarda İstanbul'da başlayan yayın hamlesinin ilk müteşebbisleri arasında yer aldığını görüyoruz. İrfan Yayınevi de önemli ve ciddi hamlelerden birisidir. Bir ara idari görevleri sebebiyle yayın faaliyetlerinin dışında kalsa da o, düşünmeyi, yazmayı hiçbir zaman bırakmamış, gazetelerde ve dergilerde bir hobi olarak bu faaliyetlerini devam ettirmiştir. Çeşitli konularda tedvin edip yayımladığı kitaplarıyla da bu sahadaki birikimini güzel Türkçesi ve akıcı üslubuyla ortaya koymuştur. Onun *Çağdaş Dünyada Yeni Düzen Arayışları ve İslâm* adlı eseri derin bir tefekkür ve ciddi bir çalışma ürünüdür.

Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı bulunduğu yıllarda; Başkanlığın yayınlarıyla ilgilenmiş, Türkiye Diyanet Vakfı Mütevelli Heyeti başkan ve üyesi olarak da Vakfın yayın faaliyetlerinin gelişmesine katkıları olmuştur.

Konya'da Hacıveyiszade Külliyesi'ndeki Türkiye Diyanet Vakfı Yayınevi'nden önce merkezde bir yayınevi açmak için çırpınmış, hatta bu amaçla bir mekân satın alınmış, fakat çeşitli sebeplerle bu yayınevi satın alınan yerde bir türlü açılmamıştır.

Halit Güler arkadaşımızla gönüldaş olmanın ötesinde Diyanet İşleri Başkanlığı'nda ve Türkiye Diyanet Vakfı'nda müşterek mesailerimiz oldu.

Unutulmaz Orta Asya gezisinde Taşkent'i, Semerkant'ı ve Buhara'yı beraber ziyaret ettik. Bulgaristan, Romanya, Makedonya, Arnavutluk, Üsküp, Manastır, Ohri, Tiran ve İşkodra'yı beraber dolaştık. İşkodra Kalesi'nden Preveze'ye doğru şanlı tarihimizi göz önüne getirdik, bazen gururlandık, bazen hüznünlendik.

İşkodra Kalesi'nden söz açılmışken bize refakat eden Arnavutluk Müftüsü Sabri Koç'i'yi hatırlamak bir vefa borcudur. Şimdi rahmet-i Rahman'a kavuşmuş olan bu zat, Enver Hoca zamanında büyük işkencelere maruz kalmış ve 23 sene hapiste yatmıştır. Kalede heyetle beraber resim çekilmek üzere bir araya toplandığımız sırada, Heyet Başkanı Sabri Hoca'ya sarıksız poz verelim gibi bir ifade buldu. Bunun üzerine Sabri Hoca üzüldü: **"Siz bu sarığı be-dava bulmuşsunuz, kıymetini bilmiyorsunuz, ben bunun için 23 yıl hapis yattım. Şimdi geceleri de bununla yattım"** dedi.

Arnavutluk gezisinde daha önce Türkiye'ye gelmiş, Türkçe ve Kur'an-ı Kerim öğrenmiş Mehdi Gurra adlı bir genç bizi hiç yalnız bırakmadı, bu gencin babasının başından geçen garip ve düşündürücü olay dikkatimizi çekti. İnsanlığın zulüm ve haksızlık karşısında çektiği ıstıraplar gözümüzün önüne geldi ve yüreğimizi burktu. Bu gencin doğumunda babası ona Mehdi ismini vermiş fakat komünist idare adamcağızı, sen oğluna Müslüman ismi koydun diye hapse atmış, birkaç ay yattıktan sonra bir zat akıl vermiş, bu çocuğun adı Mehdi değil Medi'dir. Yanlışlıkla Mehdi yazılmış diyerek itirazları sonunda adamcağız hapisten kurtulmuş,

Bu genç daha sonra tarafımızdan Türkiye'ye getirildi, TÖMER'e devam etti. Halit Bey'le beraber YÖK'den özel karar çıkartarak Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden mezun olması sağlandı. Mehdi Gurra şimdi memleketinde önemli hizmetler ifa ediyor, hatta Türkiye Diyanet Vakfı'nı model almak

suretiyle Arnavutluk'ta bir vakıf kurdu, hizmetlerini bununla yaygınlaştırmaya çalışıyor. Türkçeden Arnavutçaya dinî bazı kitapları tercüme ediyor. Toprağa atılan tohumlar zamanla nasıl filizlenip ürün verirse, insana yapılan yatırımların da belli bir süre sonra yüz güldüren, insanlık için ümit sunan eserler verdiği her zaman görülmektedir.

Makedonya girişindeki Köstendil kasabasında ki pencereleri, kapıları, sıvaları dökülmüş, hala vakur fakat mahzun duruşuyla devrini ve misyonunu temsil eden Fatih Camii'ni gözyaşlarıyla beraber seyrettik. Halit Bey bahsettiğimiz gezileri kitaplaştırdı. Bu eserler bu gezilerin faydalı birer meyvesi oldu.

Halit Güler'in, medarı iftiharımız olan Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bugünkü haliyle şekillenmesinde görev alan kadro içinde yer alması elbette bir tesadüf değildir. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın politikadan uzak, parti-

ler üstü bir anlayışla yönetilmesi,. Diyanet İşleri Başkanlığı Hac Organizasyonu, Başkanlığın paralelinde faaliyet gösteren yurt dışı dernek ve vakıflar gibi hizmetler ortak bir aklın ürünüdür.

Bu arada Türkiye Diyanet Vakfı Mütevelli Heyeti'nde Halit Bey'le beraber bulunduğumuz sırada alınan kararlar üzerinde bir nebze durmakta yarar gö-

Sağdan, Mustafa Bayraktar, Halit Güler, Niyazi Baloğlu, Bişkek Büyükelçiliğimiz Din Hizmetleri Müşavi Orhan Balci, Kırgızistan Başbakan Yardımcısı Koçoğlu'nun makamında.

rüyorum: Türkiye Diyanet Vakfı Mütevelli Heyeti'nde beraber bulduğumuz dönemlerde çok önemli son derece faydalı hizmetleri birlikte kararlaştırdık ve imzaladık. İslâm Araştırmaları Merkezi (İSAM)'nin kuruluşu Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi çalışma talimatı, Türkiye Diyanet Vakfı'nda Yayın Kurulu'nun teşkili, Ansiklopedi ve diğer yayınların dağıtımını yapmak üzere bir dağıtım teşkilatının kurulması, daha önce Rahmetli Tarık Buğra'ya yazdırılan "Sütçü İmam" konulu senaryonun film haline getirilmesi gibi kararlarla meydana gelen eserlerin bugün geldiği noktaya bakarak ve meydana getirdiği etkileri görerek keşke biraz daha fazla gayret edip daha fazlasını da yapsaydık demekten kendimizi alamıyoruz. Bunları hayatımızın şeref levhaları olarak ölünceye kadar anacağız. Bunların öbür dünyada da amel defterimizin bir sahifesini teşkil edeceğine inanıyor. Yüce Mevla'ya hamd ediyoruz.

Nebevi'nin bu yıldan itibaren her yıl geniş katılımlı programlarla Kutlu Doğum Haftası adıyla kutlanması kararlaştırıldı. 1993 yılında başka bir kararla Peygamberimizin doğum günü olan miladi 20 Nisan 571 tarihi esas alınarak sabitleştirildi ve her yıl kutlama programlarının 20 Nisan'da başlamak üzere bir hafta süreyle kutlanması kararlaştırıldı. Kutlu Doğum Haftasının ihdasında Yayın Kurulu Başkanı Prof. Dr. Süleyman Hayri Bolay ve merhum üye Ayvaz Gökdemir'in katkılarını hatırlamak bir vefa borcudur. Bu hafta münasebetiyle her yıl yurdun dört bir yanında, hatta yurt dışında yüzlerce konferans tertip edilmesine, Peygamberimizin okullarda, salonlarda, cami dışında da anılmasına vesile olmaktadır. Böylece Peygamberimizin daha iyi anlaşılması ve anlatılmasına imkân hazırlanmış olmaktadır.

Halit Bey'le beraber Adana'ya muhteşem ve anlamlı bir mana kazandıran Adana Merkez Camii'nin ikmali için büyük gayretlerimiz oldu. O zaman Adana Müftüsü olan Rahmetli İsmet Selim, Hattat Hüseyin Kutlu, zaman zaman da Belediye Başkanı Aytaç Durak arasında meydana gelen ihtilafları birlikte çözdük. İnşaatla ortaya çıkan tıkanmaları ortadan kaldırmak için gayret sarfettik. Böylece caminin sürüncemede kalmadan bir an evvel tamamlanması ve mutlu sona ulaşılması için elimizden gelen gayreti gösterdik. Ve çok şükür o caminin hizmete açılma merasiminde de birlikte bulunduk.

Halit Güler arkadaşımız her zaman nazik, uzlaşmacı ve beyefendi tavrıyla da İmam-Hatip nesline örnek olmuş, millî-manevi değerleri yayma ve güçlendirme misyonumuza hizmet etmiştir. Yaptığımız bazı toplantılarda yarım asırlık dostumuz Halit Güler, zaman zaman sızması bile şakalaşmaya dostlukların pekişmesine vesile olan bir zarafet örneğidir.

Ortada görülen Aydın Menderes, Türkiye Diyanet Vakfı mütevelli heyetini ziyareti anında. (Sağındaki Halit Güler)

Bu arada Türkiye çapında büyük ilgi gören ve yankı uyandıran Kutlu Doğum Haftası kararı üzerinde de bir nebze durmayı zorunlu görüyorum. Halit Güler'in Başkan vekilliğinde 1989 yılında Rıza Selimbaşoğlu, Şükür Öztürk, Hayrettin Şallı ve bendenizin iştiraki ile yaptığımız bir Mütevelli Heyeti toplantısında, Mevlid-i